

Meditācijas: 21. decembris

Pārdomas 21. decembra meditācijai. Ierosinātās tēmas ir šādas: Marija steidzīgi dodas uz kalnu; pateicība par Dieva labestību; ticīgo prieks.

20.12.2023

"MĀRIJA piecēlās un steigšus devās uz kalnu zemi, uz kādu Jūdas pilsētu" (Lk 1, 39); viņa jūt, ka viņas māsīca ir vajadzīga, un skrien pie viņas, neapstājoties. Cik ļoti Elizabetei bija paveicies, ka viņai bija šāda radniece: tik labprātīga, tik

iejūtīga, tik paklausīga citu vajadzībām. "Cik man paveicās, ka mana Kunga māte nāca mani apciemot" (Lk 1, 43). Varbūt arī mēs varam vērsties ar šādu lūgšanu pie Tā Kunga: "Kāda laime man ir, Kungs, ka es Tevi pazīstu, ka varu ar Tevi tagad sarunāties, ka Tu esi manā dvēselē? Mēs lūdzam svēto Elizabeti, kura saņēma pirmo iemiesotā Mesijas apmeklējumu, lai tā mums palīdz pateikties Dievam par Viņa laipnību pret katru no mums. Un tas vienlaikus vedina mūs vēlēties, tāpat kā svētā Marija, steigšus doties, lai dalītos šajā dāvanā ar daudzām dvēselēm.

Elizabete bija aizkustināta, kad ieradās viņas māsīca. Kaut kas aizkustināja viņas dvēseles dziļumos. Viņa bija Svētā Gara piepildīta. Jau no paša jaunās derības sākuma Dievs tās dvēseles, kuras ļaujas viņas glāstiem, pārpludina ar savu žēlastību. Tātad mēs zinām, ka

Marija bija žēlastības pilna un Elizabete bija piepildīta ar Svēto Garu. Cilvēka sirds spēja saturēt Dievu ir iespaidīga."Cik Tu esi liels, cik Tu esi skaists un cik labs! Un es, kāds es esmu mulķis, izliekoties, ka Tevi saprotu! Cik tu būtu mazs, ja tu varētu ietilpt manā galvā! Tu ietilpsti manā sirdī, un tas nav maz."[1].

PIEDZĪVOT vislielāko no saņemtajām misijām, abas māsīcas no bailēm neatkāpjas. Viņas nepadevās bailēm no neveiksmes vai ciešanām. Viņas pilnībā paļaujas uz Dievu. Viņas ir pateicīgas. Viņas redz, ka viņām visapkārt ir tikai dāvanas, un viņas pateicas, pārāk daudz nedomājot par grūtībām, ar kurām viņas jau ir saskārušās vai kuras nenovēršami nāks.

Šādas ir šīs divas mātes: mierīgas, priecīgas, pateicīgas. Viņas zina, ka ir Dieva mīlētas, un tas tās virza tālāk

par cilvēciski saprātīgo. Marija un Elizabete ir entuziasma pilnas. Viņu bērni, katrs savā veidā, iezīmēs cilvēces vēsturē pirms un pēc. Viņas pārāk neuztraucas par to, kā tas notiks, viņas ir pārliecinātas, ka Dievs to izdarīs ļoti labi. Svētīgi tu esi svētīta, jo tu esi ticējusi," saka Elizabete mūsu Mātei. -Vienotība ar Dievu, pārdabiskā dzīve, vienmēr ietver sevī pievilcīgu cilvēcisko tikumu praktizēšanu: Marija ienes prieku savas māsiņas mājās, jo viņa "nes" Kristu"[2].

Arī viņas vīra Zaharijas klusēšana Elizabetei bija žēlastības avots. Iespējams, ka tas lika viņai vairāk lūgties, lai tieši jautātu Dievam par Viņa plānu jēgu. Elizabete un Zaharija kopā klusībā gatavojās Jāņa atnākšanai; tas ļāva vieglāk neļaut virspusējam aizēnot lielo izpirkšanas noslēpumu, kas atklājās viņu acu priekšā. Viņi bija izredzēti būt Mesijas radinieki, un ar to pietika, lai

piepildītu viņu stundas nepārtrauktā dialogā ar Dievu.

"Svētīga tu esi starp sievietēm" (Lk 1:42). Iespējams, ka šī ir viena no visvairāk atkārtotajām frāzēm vēsturē. Mēs to sakām katrā "Esi sveicināta, Marija" kopā ar visiem kristiešiem visā pasaulē un visos laikos. Un gadi ir apstiprinājuši, ka Elizabete nav kļūdījusies. Tie, kas paļaujas uz Dievu, ir laimīgāki. Vienīgie apsolījumi, kas ir droši un nav trausli, ir Kunga apsolījumi. Tāpat kā Marijas aicinājumā, arī Elizabetes stāstā mēs redzam, ka priekam ir svarīga klātbūtne: Jānis lēkā no prieka savas mātes miesās Jēzus klātbūtnes dēļ.

Arī mēs gribētu visu laiku lēkt no prieka. Mēs gribētu pat fiziski sajūst Kristus klātbūtni, Viņa tuvumu. Protams, svētā Elizabete bija lūgusies daudzus gadus pirms šiem

notikumiem. Iespējams, viņa jau bija paredzējusi, ka paliks bez bērniem. Tieši tad Dievs iejaucās viņas dzīvē, padarot viņu par māmiņu vislielākajam no sievietēm dzimušajam (sal. Mt 11, 9). Tāds ir Dievs, un tieši tā Viņš rīkojas mūsu dzīvē. Tur, kur mums šķietami trūkst, Viņš mūs svētī. Tur, kur mēs nerasniedzam, Viņš pārpilda ar žēlastību. Tur, kur mēs nododamies Viņa Providencei, mēs atklājam, ka Viņa plāni ir vislabākie, aizraujošākie un vērienīgākie. "Dievs nāk par brīvu. Viņa mīlestība ir neatsverama: mēs neesam neko darījuši, lai to pelnītu, un mēs nekad nevaram to atmaksāt".

Kurš gan pirms sešiem mēnešiem būtu iedomājies, ka viņas māšīca būs Mesijas māte un ka viņa būs priekštece. Cik bieži mūsu ticību pārbauda nelabvēlīgi apstākļi vai mūsu vēlme apsvērt visus mainīgos un nākotnes iespējas. Mēs varam

lūgt, lai Elizabete un Marija palīdz
mums pateikties ar tādu pašu prieku.
"No kurienes tad tas ir, ka mana
Kunga māte ir atnākusi mani
apciemot?

[1] Svētā Hosemārija, sprediķa
piezīmes, 1974. gada 9. jūnijs.

[2] Svētā Hosemarija, Brāļi, Nr. 566.

[3] Francisks, Homīlija, 2016. gada
24. decembris.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/meditacijas-21-decembris/](https://opusdei.org/lv-lv/article/meditacijas-21-decembris/)
(20.03.2026)